

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Alina Kamińska
Sędziowie	SSA Nadzieja Surowiec (spr.) SSA Andrzej Czapka
Protokolant	Agnieszka Rezanow-Stöcker

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku – Janusza Kordulskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2014 r.

sprawy **A. S.**

oskarżonego z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 6 sierpnia 2014 r. sygn. akt II K 68/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie z pkt. III;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

A. S. został oskarżony o to, że:

w okresie od 25 kwietnia 2013 roku do 3 stycznia 2014 roku w S. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przywłaszczył sobie powierzone mu rzeczy ruchome o łącznej wartości 562800,00 zł stanowiące mienie znacznej wartości w postaci:

– sieczkarni samobieżnej (...), rok produkcji 1999 o nr fabrycznym (...), która stanowiła zabezpieczenie spłaty kredytu inwestycyjnego na jej zakup w wysokości 146000,00 zł uzyskanego w dniu 16.11.2009 roku z Banku (...) w R. na podstawie zawartej umowy kredytowej o nr (...),

– opryskiwacza (...) rok produkcji 1999, o nr fabrycznym (...) oraz 25 sztuk jałówek wysoko cielnych hodowlanych, które stanowiły zabezpieczenie spłaty kredytu inwestycyjnego na ich zakup w wysokości 151600,00 zł uzyskanego w dniu 27.10.2010 roku z Banku (...) w R. na podstawie zawartej umowy kredytowej o nr (...),

– rozrzutnika obornika (...) o nr fabrycznym (...), rok produkcji 2000, przyczepy technologicznej objętościowej (...) o nr fabrycznym (...), rok produkcji 1993, przyczepy samozbierającej (...) o nr fabrycznym (...), rok produkcji 1999 i pługa obrotowego (...) o nr fabrycznym (...), rok produkcji 2005, które stanowiły zabezpieczenie spłaty kredytu inwestycyjnego na ich zakup w wysokości 137500 zł uzyskanego z Banku (...) w R. na podstawie zawartej umowy kredytowej o nr (...),

– ładowacza(...) wraz z elementami mocującymi, elektrohydr., łyżką i chwytakami, 20 sztuk jałowic hodowlanych cielnych, które stanowiły zabezpieczenie spłaty kredytu preferencyjnego na urządzenia gospodarstwa rolnego na ich zakup w wysokości 127700,00 zł uzyskanego w dniu 23.04.2007 roku z Banku (...) w R. na podstawie zawartej umowy kredytowej o nr (...) dokonując ich sprzedaży nieustalanej osobie, czym działał na szkodę Banku (...)w R.,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 06 sierpnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt II K 68/14 Sąd Okręgowy w Olsztynie:

I. oskarżonego A. S. uznał za winnego tego, że w okresie co najmniej od marca 2013 roku do 27 września 2013 roku w S., gm. B., województwo (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przywłaszczył sobie powierzone mu rzeczy ruchome o łącznej wartości 702096,80 zł stanowiące mienie znacznej wartości w postaci:

– sieczkarni samobieżnej (...), rok produkcji 1999 o nr fabrycznym (...), o wartości 186000 zł, powierzonej mu przez Bank (...) w R. na podstawie umowy przewłaszczenia nr (...) z dnia 16.11.2009 r., która stanowiła zabezpieczenie spłaty kredytu inwestycyjnego na jej zakup w wysokości 146000,00 zł, uzyskanego w dniu 16.11.2009 roku z Banku (...) w R. na podstawie zawartej umowy kredytowej o nr (...),

– opryskiwacza (...) rok produkcji 1999, o nr fabrycznym (...) o wartości 42000 zł, powierzonego mu przez Bank (...) w R. na podstawie umowy przewłaszczenia nr (...) z dnia 27.10.2010 r. oraz 25 sztuk jałówek wysokocielnych – hodowlanych o wartości 150000 zł powierzonych mu przez Bank (...) w R. na podstawie umowy przewłaszczenia nr (...) z dnia 27.10.2010 r., które to stanowiły zabezpieczenie spłaty kredytu inwestycyjnego na ich zakup w wysokości 151600,00 zł uzyskanego w dniu 27.10.2010 roku z Banku (...) w R. na podstawie zawartej umowy kredytowej o nr (...),

– rozrzutnika obornika (...) o nr fabrycznym (...), rok produkcji 2000 o wartości 55900 zł, przyczepy technologicznej objętościowej (...) o nr fabrycznym (...), rok produkcji 1993 o wartości 17500 zł, przyczepy samozbierającej (...) o nr fabrycznym (...), rok produkcji 1999 o wartości 64500 zł i pługa obrotowego (...) o nr fabrycznym (...), rok produkcji 2005 o wartości 34000 zł powierzonych mu przez Bank (...) w R. na podstawie umowy przewłaszczenia nr (...) z dnia 24.05.2010 r. które stanowiły zabezpieczenie spłaty kredytu inwestycyjnego na ich zakup w wysokości 137500,00 zł uzyskanego w dniu 24.05.2010 r. z Banku (...) w R. na podstawie zawartej umowy kredytowej o nr (...),

– ładowacza (...) wraz z elementami mocującymi, elektrohydr., łyżką i chwytakami o 28596,80 zł, powierzonego mu przez Bank (...) w R. na podstawie umowy przewłaszczenia nr (...) z dnia 23.04.2007 r., 20 sztuk jałowic hodowlanych cielnych o wartości 123600 zł powierzonych mu przez Bank (...) w R. na podstawie umowy przewłaszczenia nr (...) z dnia 23.04.2007 r., które stanowiły zabezpieczenie spłaty kredytu preferencyjnego na urządzenia gospodarstwa rolnego na ich zakup w wysokości 127700,00 zł uzyskanego w dniu 23.04.2007 roku z Banku (...) w R. na podstawie zawartej umowy kredytowej o nr (...), czym działał na szkodę Banku (...) w R., a zachowaniem swoim wyczerpał dyspozycję art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to skazał go na podstawie art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. orzekł grzywnę w wysokości 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu tytułem próby na okres lat 5 (pięciu),

III. na podstawie art. 64 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego A. S. do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz Banku (...) w R. kwoty (...) (pięćset pięćdziesiąt jeden tysięcy) zł,

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. wniósł prokurator na niekorzyść oskarżonego A. S. w części dotyczącej warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 i 4 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

I. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego A. S. wyrażającą się w uznaniu, że w stosunku do oskarżonego zachodzą warunki uzasadniające warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary 2 lat pozbawienia wolności, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że brak jest podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania wyżej opisanej kary, na co wskazuje bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu poprzez wyrządzenia bardzo wysokiej szkody w kwocie 702096,80 zł oraz postawa samego sprawcy, który działał umyślnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,

II. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 415 § 5 zd. 2 k.p.k. poprzez orzeczenie na rzecz pokrzywdzonego obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k., w przypadku, gdy o roszczeniu tym już prawomocnie orzeczono w postępowaniu cywilnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, w oparciu o art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie w jego punkcie II rozstrzygnięcia dotyczącego warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz uchylenie rozstrzygnięcia z pkt. III polegającego na zobowiązaniu oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 551000 zł.

W toku rozprawy prokurator oświadczył, że nie popiera zarzutu I apelacji oraz wniosku apelacji dotyczącego uchylenia rozstrzygnięcia w zakresie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego; poparł natomiast zarzut II apelacji oraz wnioski o uchylenie rozstrzygnięcia z pkt III polegającego na zobowiązaniu oskarżonego do naprawienia szkody.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna w zakresie środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu sformułowanego w pkt. I i nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, należy przychylić się do stanowiska prokuratora wyrażonego na rozprawie apelacyjnej, iż orzeczonej wobec oskarżonego kary nie można uznać za rażąco niewspółmiernie łagodną.

Sąd I instancji prawidłowo bowiem ocenił wszelkie okoliczności dotyczące wymiaru kary wymienione w art. 53 k.k. Orzeczona wobec A. S. za popełniony przez niego czyn kara dwóch lat pozbawienia wolności jest adekwatna zarówno do stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak i do stopnia winy.

Sąd Apelacyjny podzielił też stanowisko Sądu Okręgowego w zakresie istnienia wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej, co skutkowało warunkowym zawieszeniem orzeczonej kary. Zgodzić się należy w całej rozciągłości z dokonaną przez ten sąd oceną przesłanek warunkowego zawieszenia wykonania kary określonych w art. 69 § 1 i 2 k.k. Zaakcentować należy jego dotychczasową niekaralność oraz przyznanie się do winy, pozytywną ocenę właściwości i warunków osobistych. Wywiad środowiskowy wskazuje, że posiada on dobrą opinię w swoim środowisku, jest postrzegany jako osoba pracowita, spokojna i unikająca konfliktów. Od najmłodszych lat pracował w

gospodarstwie rolnym. Bardzo boleśnie odczuł powstanie poważnego zadłużenia, do którego niewątpliwie przyczyniły się okoliczności od niego niezależne. Zgadając się z twierdzeniem apelacji wskazującej na istnienie okoliczności obciążających, zwłaszcza ocenianych poprzez rozmiar szkody, nie można przyjąć, iż mają one przewagę nad okolicznościami łagodzącymi.

Uzasadniony okazał się natomiast zarzut naruszenia art. 415 § 5 zd. 2 k.p.k., zgodnie z którym nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono. Niewątpliwie, zawarta w art. 415 § 5 k.p.k. klauzula antykumulacyjna ma na celu zapobieżenie sytuacji powstania dwóch tytułów wykonawczych, co mogłoby doprowadzić do nieuzasadnionego wzbogacenia się pokrzywdzonego w sytuacji, w której wobec skazanego prowadzone byłyby równoległe dwa postępowania egzekucyjne, zmierzające do wyegzekwowania świadczeń mających źródło w tożsamym zdarzeniu faktycznym (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 listopada 2013 roku II AKa 336/2013 LexPolonica nr 8166726). Postanowieniem z dnia 06 września 2013 roku w sprawie o sygn. akt I Co (...)wydany w postępowaniu z wniosku Banku (...) w R. z udziałem A. S. o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu Sąd Rejonowy w Kętrzynie nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 01 sierpnia 2013 roku nr (...) wystawionemu przez wierzyciela Bank (...) w R. przeciwko dłużnikowi A. S. w całości, tj. m. in. co do zobowiązań z tytułu umów kredytowych oznaczonych numerami: (...), (...), (...), (...) – 11 – 51 – 32 (k. 116-117). Na podstawie niniejszego tytułu wykonawczego wierzyciel wszczął postępowanie egzekucyjne (k. 344-346). Wprawdzie zostało ono zawieszona, tym niemniej należy zgodzić się z twierdzeniem apelacji, że roszczenia określone w pkt III zaskarżonego wyroku oraz powołanym wyżej bankowym tytule egzekucyjnym są tożsame przedmiotowo i podmiotowo, co umożliwiło pokrzywdzonemu wszczęcie dwóch postępowań egzekucyjnych odnośnie tego samego roszczenia. Wobec powyższego konieczne jest uwzględnienie wniosku apelacji i uchylenie rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody.

Z tych też względów, na podstawie art. 437 § 2 k.p.k., Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w myśl art. 624 § 1 k.p.k.

N.